

РЕШЕНИЕ

№ 914

гр. Варна, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
 мл.с. Симона Р. Донева

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от Наталия П. Неделчева Въззивно гражданско дело № 20213100502955 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 от ГПК.

Образувано е след Решение №60237/23.11.2021г., постановено по касационно гражданско дело №859/2021г. по описа на ВКС, с което е отменено решение №1624/02.12.2020г. по в. гр. дело №2231/2020 г. по описа на ОС-Варна, ГО, като делото е върнато за ново разглеждане на друг състав от въззивния съд с дадени задължителни указания за назначаване на нова техническа експертиза, която да се изготви от софтуерен специалист.

Въззивното производство е инициирано по въззивна жалба на „Енерго-Про Продажби“ АД срещу решение №2752/01.07.2020 год., постановено по гр. дело № 71/2020 год. по описа на РС-Варна, с което е прието за установено в отношенията между страните, на основание чл. 124, ал. 1 ГПК, че ищецът АНГ. М. Д. ЕГН ***** от гр. ***** не дължи на ответника „Енерго - Про Продажби“ АД, ЕИК 103533691, със седалище гр. Варна сумата от 9 107, 96 лева, представляваща стойност на начислено количество ел. енергия за периода 16.02.2018г. до 15.02.2019г. за обект на потребление, находящ се в гр. Варна, ул. „Кап. Райчо Николов“ №79. Жалбоподателят счита, че решението е неправилно и необосновано, постановено при съществено нарушение на процесуални правила. Оспорва изводите на първоинстанционния съд, че не са налице условията за допълнително начисляване на количество ел. енергия по партидата на абоната

за процесния период. Твърди, че процесната сума представлява стойност на реално потребено количество ел. енергия, което не е отчетено при редовните месечни отчети поради извършена намеса в софтуера на електромера. При извършена на 15.02.2019 год. от служители на „Електроразпределение Север“ АД-Варна проверка на електромера, отчитащ доставяната до обекта на ищеца ел. енергия и след „прочитане“ на неактивиран за търговски отчет регистър (1.8.3) са установени 47101 кВтч ел. енергия, които са потребени от обекта на ищеца (настоящ въззиваем), но не са отчетени при редовните месечни отчети и съответно не са заплатени. Сочи, че в случая е установено точното количество реално потребена, преминала през електромера и съответно доставена до обекта на ищеца ел. енергия от 47101 кВтч, чиято стойност последният дължи на дружеството – доставчик, на осн. чл. 200, вр. чл. 183 ЗЗД. По изложените съображения счита, че предявеният иск за установяване недължимост на исковата сума е неоснователен и следва да се отхвърли, поради което моли да се отмени решението на ВРС и вместо него бъде постановено друго, с което предявеният иск бъде отхвърлен като неоснователен.

Чрез депозирания писмен отговор, въззиваемата страна оспорва жалбата. Счита, че решението е правилно и законосъобразно, като не са налице твърдените от въззивника пороци. Твърди, че жалбата е неоснователна и моли да бъде оставена без уважение, като бъде постановено решение, с което да бъде потвърдено обжалваното решение, както и да и бъдат присъдени направените разноски пред въззивната инстанция.

За да се произнесе по спора, съставът на Окръжен съд-Варна съобрази следното:

Производството е образувано по предявен от АНГ. М. Д. срещу „Енерго- Про Продажби“ АД отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответното дружество сумата от 9107, 96 лева по фактура № *****/19.11.2019 год., съставляваща стойност на начислено количество ел. енергия за периода 16.02.2018 год. – 15.02.2019 год. за обект на потребление с аб. 0102802397, находящ се в гр. Варна, ул. Капитан Райчо Николов № 79. Ищецът излага, че е потребител на доставяна от ответника ел. енергия, в посочения обект. Узнал, че била извършена проверка на електромера отчитащ потребяваната в обекта ел. енергия, при която е съставен констативен протокол. В резултат на проверката е начислено допълнително количество електроенергия за минал период в размер на процесната сума, за която е издадена и фактура. Оспорва това количество да е било реално потребено от нея, както и да е налице основание за плащане на неговата цена. Оспорва процедурата, по която е извършена корекцията и констатациите, съдържащи се в съставения при проверката протокол. Твърди, че не са налице основания за извършване на корекцията на сметката, поради отмяна на разпоредбите на ПИКЕЕ. По изложените съображения моли предявеният от него отрицателен установителен иск да бъде уважен, като ответното дружество бъде осъдено да му заплати направените по делото

разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор на исковата молба от ответника "Енерго-Про Продажби" АД, в който се оспорва предявеният иск като неоснователен. Поддържа, че е налице основание за възникване на вземането на ответното дружество за потребена електроенергия. Излага се, че между страните е налице облигационно правоотношение по договор за доставка на ел. енергия. Ответното дружество изпълнява задълженията си добросъвестно и точно. Твърди, че е извършена проверка на средството за измерване, при която са спазени задълженията на ответника, посочени в общите условия. За проверката е съставен констативен протокол, на основание чл. 55 от ПИКЕЕ. При техническата проверка относно изправността на СТИ, обективирана в съставен констативен протокол, са извършени замервания с еталонен калибриран уред и е установено натрупано количество в скрит регистър. Електромерът е демонтиран със съмнение за софтуерна манипулация, поставен в индивидуална опаковка и изпратен за експертиза в БИМ. От заключението на метрологичната експертиза е установено, че при софтуерно четене е установена външна намеса в тарифната схема на електромера. Констатирано е наличие на преминала енергия в регистър 1.8.3, която не е визуализирана на дисплея. Абонатът е потребител ел. енергия в количество различно от отчетеното поради което дължи заплащането му, на основание чл.200 вр.чл.183 от ЗЗД. Моли се за отхвърляне на предявения иск по тези съображения и претендира сторените по делото разноски, включително и адвокатско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата и отговора и като взе предвид събрания и приобщен по делото доказателствен материал – в съвкупност и поотделно, на основание чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установени следните фактически положения:

Между страните липсва, че ищецът е потребител на електрическа енергия, доставяна и продавана от ответника срещу определена цена за обект, находящ се в гр. Варна, ул. ул. Капитан Райчо Николов № 79, с аб. № 0102802397.

От приетия по делото КП №1105492/15.02.2019 год., се установява, че на посочената дата служители на „Електроразпределение Север“ АД са извършили проверка на електромер с фабр. № 1115 0315 0074 8523, монтиран на обекта на ищеца в гр. Варна, ул. Капитан Райчо Николов № 79, с аб. № 0102802397, при която са снети показанията на СТИ по следните тарифи: 1.8.1 – 3675 кВтч; 1.8.2 – 8503 кВтч; 1.8.3 – 47101 кВтч и 1.8.4 – 000000 кВтч. Електромерът е демонтиран и подменен с нов. Демонтираният електромер е поставен в индивидуална опаковка, запечатана с пломба с № 507043 и изпратен за експертиза в БИМ. Проверката е извършена в отсъствието на ищеца, в присъствието на двама свидетели, с посочени три имена и точни адреси, подписали протокола без забележки.

От Констативен протокол за техническа проверка №2661/12.11.2019 год. на БИМ, ГД „Мерки и измервателни уреди“, РО – Варна, се установява, че при софтуерно четене е установена външна намеса в тарифната схема на електромера. Констатирано е наличие на преминала енергия на тарифа Т3, която не е визуализирана на дисплея. Отбелязано е, че електромерът съответства на метрологичните характеристики и отговаря на изискванията за точност при измерване на електроенергия. Посочено е, че електромерът не съответства на технически характеристики.

На основание извършената проверка “Електроразпределение Север” АД е изготвило становище за начисляване на електрическа енергия от 18.11.2019г., с което е начислена общо ел. енергия в размер на 47101 кВтч, за период от 16.02.2018г. до 15.02.2019г., както следва: за периода от 16.02.2018г. до 30.06.2018г. –17421 kWh, за периода от 01.07.2018г. до 15.02.2019г. –29680 kWh. Посочено е, че корекцията е извършена на основание софтуерен прчиот на паметта на СТИ, при което е установено точното количество на неотчетена ел. енергия.

Въз основа на цитираното становище е издадена фактура № *****/19.11.2019 год. за сумата от 9107, 96 лева.

От констативен протокол №11142806/25.06.2015 год. /л. 38-39 от делото на ВРС/ е видно, че на посочената дата на обекта на ищеца е монтиран електромера с фабричен номер 1115 0315 0074 8523. В протокола са отразени нулеви показания по регистри 1.8.1 и 1.8.2 /съответно за нощна тарифа и за дневна тарифа/, като липсват отразени показания по регистър 1.8.3.

От заключението на приетата в хода на първоинстанционното производство Съдебно-техническа експертиза, се установява, е от одобрен тип; произведен е през 2015 год. и през същата година е преминал метрологична проверка и към датата на проверката на 15.02.2019 год. е в срок на метрологична годност. Отчитането на консумираната от обекта ел. енергия е по две тарифи – нощна (1.8.1) и дневна (1.8.2). Наличието на данни, записани в регистър 1.8.3 се дължи на неправомерно софтуерно вмешателство в програмата за параметризация („претарифиране“) на измервателния уред и по – конкретно – в тарифната му схема. Извършеното „претарифиране“ по отделните регистри е с цел неотчитане в пълен обем по двата видими регистъра 1.8.1 – нощна ел. енергия и 1.8.2 – дневна ел. енергия. Според заключението, цялата потребена от обекта на ищеца ел. енергия е измерена от електромера с фабр. № 1115 0315 0074 8523, но показанията от 47 101 кВтч, записани в регистър 1.8.3 не са визуализирани на дисплея в резултат на софтуерното вмешателство и не са регистрирани (инкасирани) при периодичните месечни отчети. Процесното количество ел. енергия от 47101 кВтч, отразено в регистър 1.8.3, който не е активиран за търговски отчет, е преминало през измервателната система на електромера, поради което и то е доставено до обекта и съответно е потребено. Натрупаното количество ел. енергия в регистър 1.8.3, който не е активиран за търговски отчет, е възможно да бъде отразено в този регистър само вследствие на човешка намеса. Според

вещото лице, може да се твърди с категоричност, че към датата на монтажа на обекта на ищеца (25.06.2015 год.) електромерът с фабр. № 1115 0315 0074 8523 е бил с нулеви показания и по тарифа 1.8.3. Този извод вещото лице обосновава с обстоятелството, че след като електромерът е монтиран нов, неупотребяван, не е бил включван в ел. мрежа и към него до монтажа му на обекта на ищеца не е подавано напрежение, при което и няма как електромерът да е записал в паметта си никакви показания.

В производството пред настоящата инстанция съобразно указанията на ВКС е допусната повторна съдебно-техническа, изготвена от софтуерен специалист, но в о.с.з., проведено на 23.02.2022г., с оглед формулираните от страните допълнителни въпроси, съдът е назначил комплексна СТЕ в състав от електро-инженер и софтуерен специалист. Вещите лица дават следните отговори на поставените им въпроси: Наличието на показания в регистър 1.8.3 - 47101,8kWh (освен 1.8.1 и 1.8.2), който не е предвиден за битови абонати съгласно разписаните правила на КЕВР, означава че съществуват данни за неправомерно софтуерно въздействие върху паметта на процесното СТИ Carat M02 №1115031500748523. В процесното СТИ като дата на последната параметризация е записана 29.06.15 г. Записване/промяна на данни в паметта за параметризация се осъществява с помощта на софтуер през входно-изходно устройство (оптичен порт) или физически достъп чрез програматор. Установената в КП 2661/12.11.19г. на БИМ намеса в тарифната схема на електромера означава софтуерна намеса, насочена към разпределение на действително потребена енергия и върху невизуализирана тарифа 1.8.3. С осъществяването на софтуерно въздействие върху процесното СТИ се постига заобикаляне и неплащане на част от изразходваната електроенергия, преминала през скрития регистър 1.8.3. Основната предпоставка за това е скриването на неправилно активираната тарифа Т3, което се изразява в непоказването на данните ѝ на дисплея на СТИ. Това възпрепятства правилното отчитане на потребената енергия. Предвид ограниченията на присъединителните съоръжения описани по делото, през процесният електромер за период от една година е било възможно да преминат, най-много 126 932,4 квтч. електроенергия, т.е. 47 101 квтч. е възможно да преминат. Съдейки от приложените по делото протокол за монтаж и експертиза на БИМ, в.л. заключават, че електромерът не е бил използван преди поставянето му като част от процесните СТИ, тъй като е при поставянето му е бил с нулеви показания, и до представянето му в БИМ, не е бил достъпван вътрешно. При проверка на място в „Електроразпределение Север“ АД - Варна в.л. установяват наличието на софтуер Digitron Read - ENP, версия 1.21.18. Промяна или „нанасяне“ в показанията за преминалата електроенергия в регистрите (1.8.0, 1.8.2, 1.8.3 и 1.8.4) не е възможна с предоставения от производителя на СТИ софтуер, а само четене на данните от тези регистри. Данни за други софтуерни продукти не са предоставени. Количеството електроенергия в невизуализираната тарифа Т3 /1.8.3, както е записано в протокола на ЕРП Север/ - 47101кВтч, записано като преминало

през измервателната система на електромер тип: M02 на производителя: catdigitron с фабричен № 1115 0315 0074 8523, не е регистрирано в/от сумарния/тотален регистър отчитащ цялата активна енергия от всичките регистри на електромера. Този тип СТИ Carat Digitron M02 добавят в сумарния регистър показанията от тарифи T1 и T2, без скритите T3 и T4. Информацията от извлечения файл може да се променя, но не може да се запамятава обратно в електромера, чрез демонстрирания от „Електроразпределение Север“ АД софтуер.

С допълнително заключение, изслушано в о.с.з., проведено на 29.06.2022г. , в.л. дават отговор на т. 10 относно стойността на количеството ел.енергия в размер на 47101кВтч, ако се разпредели в периода от 25.06.2015г. /датата на монтаж на процесния електромер /до 15.02.2019г./датата на демонтажа/ при действащите действащата цена, по която операторът на разпределителната мрежа закупува от обществения доставчик електрическа енергия.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд достигна до следните правни изводи:

Жалбата, иницирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съобразно разпоредбата на чл. 269 от ГПК в правомощията на въззивния съд е да се произнесе служебно по валидността на решението, а по отношение на допустимостта – в обжалваната му част.

Постановеното решение е издадено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, при спазване на законоустановената писмена форма, поради което същото е валидно. Съдебният акт е постановен при наличието на всички положителни процесуални предпоставки за възникването и надлежното упражняване на правото на иск, като липсват отрицателните такива, поради което е и допустимо в обжалваната част.

По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания, като съгласно указанията, дадени в т. 1 от ТР № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС, служебно следи за приложението на императивни правни норми.

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи процесната сума, представляваща стойността на служебно начислена електроенергия, за извършена корекция на сметка при неизмерване или неправилно/неточно измерване на електрическа енергия.

Предвид указанията, съдържащи се в Решение №60237/23.11.2021г., постановено по касационно гражданско дело №859/2021г. по описа на ВКС и в съответствие с актуалната константна практика на ВКС, въз основа на фактическата обстановка по делото следва да се приеме, че след като в случая

не е налице хипотезата на чл. 55 от ПИКЕЕ, то приложение следва да намери нормата на чл. 183 от ЗЗД, доколкото реално доставеното количество енергия е отчетено неправилно в средството за техническо измерване, поради което абонатът отговоря по общите правила за продажба на стоки. Специалната регламентация на договора за продажба на ел. енергия между електроразпределителните дружества и крайните потребители, предвиден в ЗЕ, не изключва за неуредените случаи приложението на общите норми на ЗЗД досежно задължението на купувача да плати цена на продадената енергия и по-конкретно нормата на чл. 183 ЗЗД, според която когато е доставено определено количество енергия, но поради допусната грешка е отчетена енергия в по-малък размер и съответно е заплатена по-малка цена от реално дължимата, купувачът дължи доплащане на разликата. Горният извод следва от общото правило, че купувачът по договор за продажба дължи заплащане на цената на доставената стока, и от общия правен принцип за недопускане на неоснователно обогатяване. При неправомерно въздействие върху СТИ от страна на потребителя, той дължи заплащане на реално потребената електрическа енергия, ако доставчикът докаже наличието на потребление и действителния му размер, като това разрешение не влиза в колизия с дължимата и законово регламентирана защита на потребителите от евентуални неравноправни клаузи. При липса на специална регламентация на процедурата и начина за преизчисляване на ел. енергия поради грешки в отчитането ѝ от СТИ, съдебната процедура по ГПК е достатъчна за гарантиране на равни права на страните и за защита на добросъвестните крайни потребители. Затова в хипотеза на извършено софтуерно въздействие върху СТИ, гражданските съдилища не могат да отхвърлят исковете за заплащане на реално потребена електрическа енергия. Договорите за покупко-продажба на електрическа енергия се сключват по занятие от крайния снабдител по смисъла на § 1, т. 28а, б. "а" от ДР на ЗЕ с крайния клиент, като в зависимост от обстоятелството дали последният е физическо лице и използва доставената ел. енергия за лично потребление, или е търговец, респ. юридическо лице – нетърговец, тези транслативни възмездни двустранни сделки поражда правните последици на договора за покупко-продажба /чл. 183 и сл. ЗЗД/, респ. на договора за търговска продажба / чл. 318 и сл. ТЗ/. Следователно правното действие на тези договори попада под приложното поле на ЗЗД, респ. на ТЗ, тъй като учредените от тях договорни правоотношения са възникнали или между търговец и физическо лице-нетърговец и за тях следва да се прилагат правилата, уредени в ЗЗД – арг. чл. 318, ал. 2 ТЗ, или между търговци, като за тях приложение намират разпоредбите, уреждащи договора за търговска продажба. И при двете правоотношения за крайния снабдител на електрическа енергия се поражда две основни задължения - да прехвърли правото на собственост върху описаното в сметките количество енергия и да предаде неговото владение на купувача /да извърши доставката на ел. енергия до границата на собственост върху електрическите съоръжения на крайния клиент по смисъла на чл. 116,

ал. 7 ЗЕ, а за купувача /краен клиент на ел. енергия/ - да заплати уговорената продажна цена с ДДС и да получи вещите /арг. чл. 110, ал. 2 ЗС/, предмет на договорите – чл. 200, ал. 1 ЗЗД, респ. чл. 327, ал. 1 ТЗ. Тъй като договорът за продажба, вкл. и за търговска продажба представлява консенсуална двустранна правна сделка, при неговото сключване се пораждат правните последици, към които са насочени насрещните волеизявления на страните и в този смисъл, предаването на вещите, предмет на договора и заплащането на уговорената цена не се включва в неговия фактически състав, а са в изпълнение на породените от него договорни задължения. По силата на чл. 200, ал. 2 ЗЗД, респ. чл. 327, ал. 1 ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката, освен ако е уговорено друго, т. е. за да възникне изискуемостта на задължението за заплащане на продажната цена, продавачът трябва да изпълни задължението си да предаване на вещите, предмет на договорното правоотношение. Съгласно чл. 120 ЗЕ електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се отчита със средства за търговско измерване, които са собственост на оператора на електрическата мрежа или на оператора на съответната електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. За да възникне правното задължение на крайния клиент за заплащане на продажната цена, доставчикът следва да установи в процеса на доказване по правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК действително доставеното количество електроенергия за минал период, вкл. и в случаите когато е доказано по несъмнен начин, че върху СТИ е извършено неправомерно въздействие, в резултат на което с него е измерена цялата доставена енергия, но последната не е отчетена правилно. В този смисъл, неправилно отчетеното количество на реално доставена електроенергия не поражда имуществена отговорност за крайния клиент за виновно причинени на крайния снабдител имуществени вреди по реда на чл. 79, ал. 2 вр. чл. 82 ЗЗД, а парично притезание в патримониума на продавача, представляващо продажна цена за действително, реално доставено количество електрическа енергия през съответния период, за който е начислена. /арг. чл. 200, ал. 2 ЗЗД/.

В тази хипотеза е необходимо доставчикът да докаже при условията на пълно доказване реалното количество на доставената ел. енергия в обекта на потребление на клиента в процесния период, както и разликата между заплатеното и действително дължимото.

По делото е представен Протокол /стр. 38 от първ. дело/ за монтаж на СТЕ на адреса на потребление на ищеца, в който са вписани нулеви показания по нощна и дневна тарифа.

Въпреки, че в него липсва посочен отчет за върхова тарифа или скрити регистри, според вещото, лице изготвило първ. съдебно-техническата експертиза, както и на тези по комплексната съдебно-техническа експертиза, ако показанията по двете видими тарифи са нулеви, то би трябвало да са нулеви и по невизуализираните регистри. За да направят този извод, в.л. излагат, че СТИ излиза чисто ново от завода-производител, а според Закона

за енергетика, битовите потребители са по две тарифи- дневна и нощна, което е във вр. със Закона за средствата за търговско измерване, който е приложим и за електромера, който е средство за търговско измерване. Тези устройства се вписват в регистър на СТИ, контролират се КЕВР и БИМ, предвид което вещите лица считат, че би следвало електромерът да е бил с нулеви показания по всички тарифи, ако е бил с нулеви показания по видимите такива преди монтирането му. Би трябвало ако първа и втора тарифа са нулеви, в неактивните регистри да няма натрупана електроенергия. Електромерът е произведен през 2015г., монтиран е на обекта през 2015г., с нулеви показания по видимите тарифи, следователно е бил нов, и е нямал натрупвания по невидимите такива, като липсват данни да е бил осъществяван достъп до вътрешността му.

Предвид горното, би могъл да се направи обоснован извод, че доколкото СТИ е било монтирано на обекта на ищеца ново, с нулеви показания по всички тарифи, вкл. невизуализираните такива, то отчетеното при проверката в скрития регистър количество ел. енергия, е било натрупано, съответно потребено от ищеца след монтирането му на неговия обект.

По конкретното дело, ответното дружество е начислило количество ел. енергия в размер на 47 101 кВтч за периода от 16.02.2018г. до 15.02.2019г. Според вещите лица това количество ел. енергия напълно доставимо дори за период от една година, като при максимална мощност за 1 година е възможно да премине повече от 2 пъти по-голямо количество, а именно 126 932.4 кВтч.

Съобразявайки заключението на комплексната СТЕ, която кредитира като обективно и компетентно изготвено, съдът приема, чрез пълно и главно доказване ответното дружество установява, че в периода 16.02.2018г. – 15.02.2019г. е доставило в обекта на потребление на ищеца ел. енергия в размер на 47 101 кВтч, предвид което се установява дължимостта на сумата от 9107.96 на осн. чл. 200, ал.2 ЗЗД.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че предявеният отрицателен установителен иск следва да се отхвърли като неоснователен, тъй като ответното дружество установява нейната дължимост на осн. чл. 200, ал.2 ЗЗД.

При този изход на спора, съобразно списъците по чл. 80 ГПК, представените доказателства за заплащане, и направените възражения за прекомерност, съдът определя следните разноски за различните инстанции:

При материален интерес 9107.96 лв., минималният размер на адв. възнаграждение, изчислен на осн. чл. 7, ал.2, т.3 от Наредба №1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е 942.48 лв. с вкл. ДДС.

За производството по гр. дело №71/2020 г. по описа на Районен съд – Варна, на „Енерго Про Продажби“ АД се дължат разноски в размер на 942.48 лева /с вкл/ ДДС- адвокатско възнаграждение и депозит по СТЕ от 120 лева, съобразно представен списък по чл. 80 ГПК и доказателства за направата им.

Предвид липсата на висока правна и фактическа сложност по спора, наведеното възражение за прекомерност се явява основателно.

За производството по в. гр. дело №2231/2020 г. по описа Окръжен съд – Варна, в полза на „Енерго Про Продажби“ АД, след съобразяване на основателното възражение за прекомерност, се дължи адв. възнаграждение в размер на 942.48 лв. и ДТ в размер на 182.16 лв. съобразно представения списък по чл. 80 ГПК и доказателства за направата им, на основание чл. 78, ал.1 ГПК.

За производството по гр. дело №859/2021 г. по описа на ВКС, в полза на Енерго Про Продажби“ АД АД са дължими адв. възнаграждение в размер на 942.48 лева и ДТ в размер на 212,16 лв., съобразно представения списък по чл. 80 ГПК и доказателства за направата им, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

За настоящото производство, в полза на дружеството, след съобразяване на основателното възражение за прекомерност и по съразмерност, са дължими адв. възнаграждение в размер на 942.48 лв. и 200 лв. – за депозит за СТЕ, съобразно представения списък по чл. 80 ГПК и доказателства за направата им, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Воден от изложените мотиви, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2752/01.07.2020г., постановено по гр. дело №71/2020г. по описа ВРС, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иска на **АНГ. М. Д., ЕГН *******, с адрес: ***** за приемане за установено, че не дължи на „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ № 258, Варна Тауърс-Е, **СУМАТА** от 9 107,96 лева /девет хиляди сто и седем лева и деветдесет и шест стотинки/ - начислена с фактура № 028739126 от дата 19.11.2019 г., за периода от 16.02.2018 г. до 15.02.2019 г., по партида с клиентски номер ***** , абонатен номер 0102802397 за адрес на потребление /на ел. енергия/ находящ се в гр.Варна, ул. „ Кап.Райчо Николов“ № 79, на основание чл.124, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА АНГ. М. Д., ЕГН *****, с адрес: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ № 258, Варна Тауърс-Е, **сумата от 4484.24 /четири хиляди четиристотин осемдесет и четири лв. и 24ст./лв.,** включваща адв. хонорар с ДДС в мин. Размер, разноси за ДТ и депозити за СТЕ/ лв. на осн. чл. 78, ал.3 ГПК за производството по гр. дело №71/20 по описа на ВРС, по гр. д. №2231/2020 г. по описа на ВОС, за к. гр. дело №859/2021г. по описа на ВКС, и по в. гр. дело № 2955/21г. по описа на ВОС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от

връчването му на страната.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____